

BOLESŁAW JÓZEF SAWIAK

Official Number	P-0867
Rank	polski: por.pil./315 DM/ brytyjski: F/O
Date of birth	1918-09-18
Date of death	1942-08-23
Cemetery	Formby (Our Lady Of Compassion) Roman Catholic Churchyard Wsp. 53.557663, -3.056669
Grave	Plot G Row A Grave 18.
Photo of grave	
Country	Wielka Brytania
Period	II Wojna Światowa

Source

"Księga lotników polskich..." O. Cumft, H.K. Kujawa

"Ku czci..." Zbiorowa

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek

Zdjęcie: via Grzegorz Śliżewski

www.mysliwcy.pl/forum/watki.php?id=999

www2.kki.pl/pioinf/przemysl/dzieje/II_ws/orleta.html

Zdj. w galerii: Łukasz Gredys

Bolesław Sawiak przyszedł na świat w Przemyślu 18 września 1918 r. w Przemyślu. W rodzinnym mieście pobierał nauki w szkole powszechnej i gimnazjum. Od ósmej klasy gimnazjum należał do gimnazjalnego Koła Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej. Po maturze wstąpił do Szkoły Podchorążych Lotnictwa w Dęblinie. Jako strzelec z cenzusem został skierowany na kurs unitarny podchorążych rezerwy piechoty. Ten ukończył w styczniu 1938 r. Po powrocie do Dębłina został wcielony do Eskadry Szkolnej nr 1. Od końca maja do końca czerwca 1938 r. przebywał na szkoleniu w Szkole Podchorążych Piechoty w Ostrowi Mazowieckiej. Po drugim powrocie do Dębłina otrzymał przydział do Eskadry Pilotażu nr 3. Od czerwca do września a bliżej do 1 września 1939 r. odbył kurs w lotach na samolotach bombowych "Karaś". Należał do "szczęśliwców" XIII promocji podchorążych. To właśnie oni kończyli pełny zakres 3 letniego programu Szkoły w trybie skróconym o rok. Wynikało to z zagrożenia wojną. 1 września 1939 roku pchor. Bolesław Sawiak został promowany na stopień podporucznika pilota. Tego dnia ewakuował się ze swoją eskadrą szkolną w stronę Rumunii. Granicę przekroczył w Kutach. Z niej podobnie jak wielu polskich lotników za bronią ruszył do Francji. Po drodze na krótko trafił do Grecji i Libanu. 31 października 1939 r. Bolek znalazł się we Francji a bliżej w Marsylii. Z niej został skierowany do obozu w Salon. Niestety, nie było mu sądzone latać bojowo. Przebywał bez przydziału na lotniskach w: Bron, Hantovie, Dugny i znów w Bron a na koniec w Zouloute. Z chwilą kapitulacji francuskiego sojusznika ewakuował się do Wielkiej Brytanii. Na Wyspie Ostatniej Nadziei znalazł się w "polskim" Blackpool. Po przeszkoleniu w lotach na angielskich samolotach rozpoczął loty jako pilot w Szkole Uzbrojenia Lotniczego. Po awansie na stopień porucznika pilota przeszedł szkolenie myśliwskie w 61 Jednostce Wyszukowania Operacyjnego w Heston i podobnej w Grangemouth. Po ukończeniu szkolenia otrzymał przydział jako pilot do polskiego dywizjonu myśliwskiego. Trafił do 306 "Toruńskiego". Latał w nim do 26 listopada 1941 r. tego dnia otrzymał „posting” do innej polskiej jednostki. Został przeniesiony do 315 Dywizjonu Myśliwskiego "Dęblińskiego". Do ostatniego lotu wystartował 23 sierpnia 1942 r. Znajdując się w okolicy Dublina spotkał swojego przeciwnika. Był nim bombowy Ju - 88. Doszło do powietrznego pojedynku. Niemiec strzelał celniej od Polaka. Nasz myśliwiec został ciężko ranny. Chcąc ratować siebie i maszynę zdecydował się na lądowanie. Niestety w czasie tego samolot uległ rozbiciu. Nieprzytomnego pilota wyciągnięto z wraka i przewieziono do wojskowego szpitala w Dublinie. Tam zmarł. Został pochowany z dala od Polski na cmentarzu Formby (Our Lady Of Compassion) Roman Catholic Churchyard.

Opracowanie: Konrad Rydołowski